

Teismo praktikos rinkinys

Byla C-340/10

**Europos Komisija
prieš
Kipro Respubliką**

„Valstybės įsipareigojimų neįvykdymas — Direktyva 92/43/EEB — 4 straipsnio 1 dalis ir 12 straipsnio 1 dalis — Paralimni ežero teritorijos neįtraukimas į Bendrijos svarbos teritorijų sąrašą per numatytą terminą — *Natrix natrix* cypriaca (Kipro geltonskruostis žaltys) rūšies apsaugos sistema“

Sprendimo santrauka

1. *Procedūra — Viešosios tvarkos išlyga grindžiamas nepriimtino pagrindas — Teismo „ex officio“ atliekamas patikrinimas — Ieškinys dėl įsipareigojimų neįvykdymo — Dalykas — Ieškinys, pagrįstas per ikiteisminę procedūrą nenurodytu kaltinimu — Nepriimtimumas*

(SESV 258 straipsnis; Teisingumo Teismo procedūros reglamento 92 straipsnio 2 dalis)

2. *Aplinka — Natūralių buveinių ir laukinės faunos bei floros apsauga — Direktyva 92/43 — Specialios saugomos teritorijos — Teritorija, tinkama identifikuoti kaip Bendrijos svarbos teritorija, tačiau neįtraukta į nacionalinį sąrašą*

(Tarybos direktyvos 92/43 3 straipsnio 1 dalis ir 4 straipsnio 1 dalis)

3. *Aplinka — Natūralių buveinių ir laukinės faunos bei floros apsauga — Direktyva 92/43 — Į IV priedo a dalį įrašytų gyvūnų rūšių griežta apsauga — Reikiamos priemonės sukurti apsaugos sistemą*

(Tarybos direktyvos 92/43 12 straipsnio 1 dalis ir IV priedo a dalis)

1. Teisingumo Teismas gali bet kuriuo metu pagal savo Procedūros reglamento 92 straipsnio 2 dalį savo iniciatyva nagrinėti viešosios tvarkos išlyga grindžiamą ieškinio nepriimtino pagrindą.

Kiek tai susiję su ieškiniu dėl įsipareigojimų neįvykdymo, ikiteisimine procedūra siekiama suteikti atitinkamai valstybei narei galimybę, pirma, įvykdyti iš Sąjungos teisės kylančius įsipareigojimus ir, antra, veiksmingai pateikti savo gynybos pagrindus atsakant į Komisijos pateiktus kaltinimus. Taigi pagal SESV 258 straipsnį pareikšto ieškinio dalykas apibrėžiamas per šioje nuostatoje numatytą ikiteisminę procedūrą. Todėl ieškinys negali būti grindžiamas kitais nei per ikiteisminę procedūrą pareikštais kaltinimais.

(žr. 20 ir 21 punktus)

2. Kalbant apie teritorijas, tinkamas identifikuoti kaip Bendrijos svarbos teritorijas ir įtrauktas į Komisijai perduodamus nacionalinius teritorijų sąrašus, ypač apie teritorijas, kuriose gali būti aptinkama prioritetinių natūralių buveinių tipų arba prioritetinių rūšių, pagal Direktyvą 92/43 dėl

natūralių buveinių ir laukinės faunos bei floros apsaugos, iš dalies pakeistą Direktyva 2006/105, valstybės narės turi imtis apsaugos priemonių, tinkamų, atsižvelgiant į šioje direktyvoje numatytą išsaugojimo tikslą, apsaugoti su šiomis teritorijomis susijusį valstybės ekologinį interesą.

Pagal minėtos direktyvos 4 straipsnio 1 dalį nustatant į Komisijai perduodamą nacionalinį sąrašą įrašytoms teritorijoms taikomą tinkamos apsaugos režimą reikalaujama, kad valstybės narės neleistų intervencijų, kurios gali labai pakenkti šių teritorijų ekologiniams požymiams. Taip yra būtent tuomet, kai intervencija gali smarkiai sumažinti teritorijos plotą arba dėl jos gali išnykti teritorijoje gyvenančios prioritetinės rūšys; arba galiausiai dėl jos gali būti sunaikinta minėta teritorija ar išnykti jai būdingi požymiai.

Iš tiesų, jei taip nebūtų, Sąjungos sprendimų priėmimo procesas, kuris remiasi ne tik tokių teritorijų, apie kurias valstybės narės yra pranešusios, vientisumu, bet pasižymi ir valstybių narių pasiūlytų skirtingų teritorijų ekologiniu palyginimu, galėtų būti iškraipytas, ir Komisija nebegalėtų atlikti savo pareigų šioje srityje, būtent patvirtinti sąrašo, į kurį įtrauktos atrinktos teritorijos, pripažintos Bendrijos svarbos teritorijomis, siekiant sudaryti vientisą specialių saugomų teritorijų Europos ekologinį tinklą.

Pateikti samprotavimai bet kuriuo atveju taip pat taikomi *mutatis mutandis* teritorijoms, dėl kurių nagrinėjama valstybė narė neprieštarauja, kad jos atitinka Direktyvos 92/43 4 straipsnio 1 dalyje nurodytus ekologinius kriterijus, ir kurios todėl turi būti įtrauktos į Komisijai perduodamą nacionalinį siūlomų Bendrijos svarbos teritorijų sąrašą. Iš tiesų, atsižvelgiant į šią direktyvą ir ja siekiamus tikslus, negalima pritarti, kad teritorijai, dėl kurios atitinkama valstybė narė neprieštarauja, kad ji turi būti įtraukta į minėtą sąrašą, netaikoma jokia apsauga.

Todėl valstybė narė, kuri leidžia vykdyti veiklą, keliančią didelį pavojų tokios teritorijos ekologiniams požymiams, ir nesiima apsaugos priemonių, būtinų atitinkamos rūšies, kuri ekologiniu požiūriu svarbi šiai teritorijai, populiacijai apsaugoti, nevykdo įsipareigojimų pagal Direktyvą 92/43.

(žr. 43–47, 69 punktus ir rezoliucinę dalį)

3. Reikia priminti, kad pagal Direktyvos 92/43 dėl natūralių buveinių ir laukinės faunos bei floros apsaugos, iš dalies pakeistos Direktyva 2006/105, 12 straipsnio 1 dalį valstybės narės turi imtis reikiamų priemonių sukurti į tos pačios direktyvos IV priedo a dalį įrašytų gyvūnų rūšių griežtos apsaugos jų natūralaus paplitimo areale sistemą, leidžiančią realiai užtikrinti, kad nebūtų bet kokia forma tyčia gaudomi ar žudomi šių rūšių individai gamtoje, šios rūšys tyčia trikdomos, ypač jų perėjimo, jauniklių auginimo, žiemos miego ir migracijos metu, tyčia naikinami ar renkami kiaušiniai gamtoje ir pažeidžiamos ar naikinamos šių rūšių veisimosi ar poilsio vietos.

Todėl valstybė narė, kuri nesiima priemonių, būtinų šios gyvūnų rūšies griežtos apsaugos sistemai sukurti ir taikyti, nevykdo įsipareigojimų pagal Direktyvos 92/43 12 straipsnio 1 dalį.

(žr. 59, 62, 69 punktus ir rezoliucinę dalį)